

JEŻYNOWY (9) *ai*

e oraz o jasne.

sg m N jeżynowy (2). ◇ I jeżynowym (1). ◇ n N jeżynow(e) (1). ◇ G jeżynowého (2); -ého (1), -e)go (1). ◇ pl G jeżynowych (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przyładów) – XVII w.

Przymiotnik od „jeżyna” bot; należący do jeżyny (9) : obierz z liśtkow ieżynowych kłotońć FalZioł V 117, V 68v, 117; Sentis canis. Yeżynowe ciernie. Mącz 383c, 76c.

W połączeniu szeregowym (1): garść szálwijej/ liścia bżowego/ tylé ieżynowého/ koźdého rowno warz w iálnym winie SienLek 157;

W charakterystycznych połączeniach: jeżynowe ciernie (2), jagody.

W przen (3) : Ieżynowy kierz wetuiąc fwey ftráty/ Hámuie ludźi chwyta ich zá száty KlonFlis E2, Ev, E2.

Cf JEŻYNNY

JW